

३८६३

८११९८१

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

(सान्वयगूर्जरभाषांतरसहीतं च)

॥ श्रीकेशरकेवलीचारित्रम् ॥

(मूलकर्ता—वर्धमानसूरी)

—०७०—

अन्वय सहीत भाषांतर कर्ता तथा छपावी प्रसिद्ध करनार पंडित हीरालाल हंसराज.
आ ग्रंथना अन्वय तथा भाषांतरना प्रसिद्ध कर्ताए सर्व हक्क स्वाधिन राख्या छे.

सने १९२९.

मूल्य रु. ०—८—०

सं. १९८६.

Printed at Jain Bhaskaroday Printing Press—JAMNAGAR.

२०८८

३४

कृपया इस ग्रन्थ को अपने घर ले जाने के लिए उपयोग करें। यह ग्रन्थ एक ऐसा है जो अपने अधिकारी के द्वारा दीर्घ समय से बहुत बढ़ावा दिया जा रहा है।

केशरी०
चरित्रं
॥ १ ॥

गुरुभ्युष्मानसूरि

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

(श्रीचारित्रविजयगुरुभ्यो नमः)

(सान्वयं गूर्जरभाषांतरसहितं च)

गुरुभ्युष्मानसूरि

सान्वय
भाषांतर
॥ १ ॥

॥ अथ श्रीकेशरीकेवलिचरित्रं प्रारभ्येत ॥

(मूलकर्ता—श्रीवर्धमानसूरि)

अन्वय सहित गुजराती भाषांतर कर्ता—पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाळा)
सुध्यानानामसावद्यकृतां मौहूर्तिकं हृदि + यात्साम्यमाद्यं तच्छिक्षाव्रतं सामायिकाभिधम् ॥ १ ॥

अन्वयः—सुध्यानानां असावद्यकृतां हृदि यत् मौहूर्तिकं साम्यं तत् सामायिक अभिधं आद्यं शिक्षा व्रतं ॥ १ ॥

अर्थः—उत्तम ध्यानवाळा, तथा पापकार्य नही करनारा; एवा मनुष्योना हृदयमां जे मुहूर्तवारसुधी समता रहेछे, तेने सामायिक नामद्वं पेहेलुं शिक्षाव्रत (जाणबुं) ॥ १ ॥

केशरी०
वरित्रं
॥ २ ॥

आभाति यतिधर्मश्रीक्षणखेलनभूमिका॑ । दुरितोर्मिविरामाय॑ व्रतं सामायिकं पुनः ॥ १ ॥

अन्वयः—पुनः यति धर्म श्री क्षण खेलन भूमिका सामायिकं व्रतं दुरित ऊर्मि विरामाय आभाति. ॥ १ ॥

अर्थः—वल्ली मुनिधर्मनी लक्ष्मीने नृत्य करवानी रंगभूमिसरखुं सामायिक व्रत, पापोना उछाळानी शांतिमाटे शोभेछे, (अर्थात् ते पापोना उछाळाने शांत करेछे.) ॥ १ ॥

मोक्षश्रीममतारम्भः समताभ्याससंरङ्गभूः । करुणारससिन्धूर्मिराद्यं शिक्षाव्रतं मतम् ॥ २ ॥

अन्वयः—मोक्ष श्री ममता आरंभः, समता अभ्यास रंगभूः, करुणा रस सिंधु ऊर्मि:, आद्यं शिक्षा व्रतं मतं. ॥ २ ॥

अर्थः—मोक्षलक्ष्मीनी ममताना आरंभसरखुं, अने समताने क्रीडा करवानी रंगभूमिसरखुं, तथा कृपारसना महासागरना मोजांस-रखुं, पेहेलुं शिक्षाव्रत कहेलुं छे. ॥ २ ॥

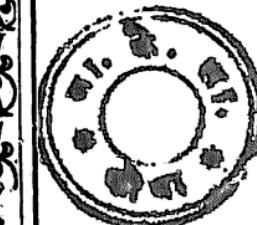
कूराचारोऽपि संसारकारया मुच्यते द्रुतम् । केशरीव त्रुट्कर्मदामा सामायिकव्रती ॥ ३ ॥

अन्वयः—सामायिक व्रती कूर आचारः अपि केशरी इव त्रुट् कर्म दामा द्रुतं संसार कारायाः मुच्यते. ॥ ३ ॥

अर्थः—सामायिक व्रतवालो, मनुष्य कूर आचरणवालो होवा छतां पण केशरी चोरनी पेठे कर्मोनी सांकळ तोडीने तुरत संसार-रूपी केदखानामांथी छुटी जाय छे. ॥ ३ ॥

तथाहि शत्रुलोकाहिर्बहृणः क्षीणगर्हणः । भूपोऽभूद्विजयो नाम धर्मी कामपुरे पुरे ॥ ४ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ २ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ ३ ॥

अन्वयः—तथाहि—कामपुरे पुरे शत्रु लोक अहि बह्णः, क्षीण लोक गर्हणः, विजयो नाम धर्मी भूपः अभूत् ॥ ४ ॥
अर्थः—ते केशरीचोरनुं उदाहरण कहे छे—कामपुरनामना नगरमां शत्रुओरुरी सर्पोनो (नाश करवामां) मयूरसरखो, तथा लो-
को तरफनी निंदाविनामनो विजयनामनो धर्मिष्ट राजा हतो ॥ ४ ॥

तं श्रेष्ठी सिंहदत्ताख्यो नत्वाचख्यौ कदाचन । केशरी नाम मे स्वामिन्पुत्रोऽभूज्ञौयैभूरिति ॥ ५ ॥

अन्वयः—कदाचन सिंहदत्त आख्यः श्रेष्ठी तं नत्वा इति आचख्यौ, (हे) स्वामिन् ! केशरी नाम मे पुत्रः चौर्यभूः अभूत्.

अर्थः—एक दिवसे सिंहदत्तनामना शेठे ते राजाने नमीने एम कहुं के हे स्वामी ! केशरीनामनो मारो पुत्र चोरी करवामां आ-
सक्त थयेलो छे ॥ ५ ॥

अथ स्थास्यसि मद्भूमौ यदि तद्वध्य एव मे । इति केशरिणं देशान्नरेशो निरकाशयत् ॥ ६ ॥

अन्वयः—अथ यदि मद् भूमौ स्थास्यसि, तत् मे वध्यः एव, इति नरेशः देशात् केशरिणं निरकाशयत् ॥ ६ ॥

अर्थः—हवे जो मारी भूमिमां तुं रहेशे, तो हुं तने मारीज नाखीश, एम (कहीने) राजाए (पोताना) देशमांथी ते कैशरीने
कहाढी मेल्यो ॥ ६ ॥

सोऽपि भूपभयाक्रान्तः श्रान्तो देशान्तरं व्रजन् । क्वाप्यपश्यद्वने स्वच्छशीतस्वादुरसं सरः ॥ ७ ॥

अन्वयः—भूप भय आक्रान्तः सः अपि देशान्तरं व्रजन् श्रान्तः वने क्व अपि स्वच्छ स्वादु रसं सरः अपश्यत् ॥ ७ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ३ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ ४ ॥

अर्थः—राजाना भयधी द्वैला ते केशरीए पण परदेशमां जतां थकां थाकीने वनमां क्यांक निर्मल अने स्वादिष्ट जलथी भरेलुं तळाव जोयुं ॥ ७ ॥

अचौर्याहृतमाशक्तेन पश्चोऽपि पपे मया । अहो कार्यं तदप्यद्य धिग्धिग्दैवविपर्ययम् ॥ ८ ॥

इति ध्यायन्नयं तत्वं श्रान्तः कान्तारपल्वले । चौरश्चक्रे पयःपानं स्नानं च विदधेऽधिकम् ॥ ९ ॥ युग्मम् ॥

अन्वयः—आशक्तेः अचौर्य आहृतं पयः अयि मया न पपे, अहो! अद्य तत् अपि कार्यं, दैव विपर्ययं धिक्धिक् ॥ ८ ॥ इति ध्यायन् श्रान्तः अयं चौरः तत्र कान्तार पल्वले पयः पानं चक्रे, च अधिकं स्नानं चक्रे ॥ ९ ॥ युग्मं ॥

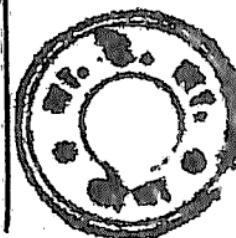
अर्थः—शक्ति होय त्यांसुधी चोरीथी नही मेळवेलुं जल पण में पीधुं नथी, अरे! आजे तेम पण करखुं पडशे, माटे दैवना विपरीतणाने धिकार छे! धिकार छे! ॥ ८ ॥ एम विचारतां थाकी जवाथी ते चोरे त्यां ते वनमां रहेलां तळावमांथी जलपान कर्युं, तथा सारीरीते तेमां स्नान पण कर्युं ॥ ९ ॥ युग्मं ॥

निःसृत्य स गतश्चान्तिरारोहत्पालिशालिनम् । क्षुधाकुलः फलस्यूततरं चूततरुं ततः ॥ १० ॥

अन्वयः—ततः गत श्रातिः सः निःसृत्य क्षुधा आकुलः पालि शालिनं, फल स्यूततरं चूत तरुं आरोहत् ॥ १० ॥

अर्थः—पछी थाक उत्तर्याबाद ते त्यांथी निकळीने क्षुधातुर थवाथी (ते तळावनी) पाळपर रहेला तथा फलदुष थयेला आंबाना दृक्षपर चड्यो ॥ १० ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ४ ॥

सान्द्रय
भाषांतर
॥५॥

केशरी०
चरित्रं
॥५॥

फलैस्तृतस्ततो हृषः स चिन्तां कलृत्पवनिति । हहा मम किमद्याहर्विना चौर्येण यास्यति ॥ ११ ॥

अन्वयः—ततः फलैः तृप्तः हृषः सः इति चिन्तां कलृत्पवन्, हहा ! किं चौर्येण विना अद्य मम अहः यास्थस्ति ? ॥ ११ ॥

अर्थः—पछी फलोथी तृप्त थइ उन्मत्त थयेलो ते केशरी एवी चिन्ता करवा लाग्यो के, अरे ! शुं चोरीविनाज आजनो मारो दिवस जशे ? ॥ ११ ॥

इति चिन्तापरे तत्र मन्त्रसाधितपादुकः । उत्ततार सरस्तीरे कोऽपि योगीश्वरोऽम्बरात् ॥ १२ ॥

अन्वयः—इति चिन्ता परे मत्र साधित पादुकः कः अपि योगीश्वरः अंबरात् तत्र सरः तीरे उत्ततार ॥ १२ ॥

अर्थः—एरीते ते चिन्ता करतो हतो, एवामां मंत्रसिद्ध पावडीओवालो कोइक योगींद्र आकाशमांथी ते तळावना किनारापर उत्थों। स व्योमगमनासन्नतपनातपत्तापितः । दत्त्वा दिक्षु हृशं मुक्त्वा पादुके उदकेऽविशत् ॥ १३ ॥

अन्वयः—व्योम गमन आसन्न तपन आतप तापितः सः दिक्षु हृशं दत्त्वा, पादुके मुक्त्वा उदके अविशत् ॥ १३ ॥

अर्थः—आकाशगमन करवाथी नजीकमां रहेला सूर्यना तापथी तस थयेलो ते योगीराज दिशाओतरफ नजर करीने, तथा पावडी-ओ मुक्तीने जलमां दाखल थयो ॥ १३ ॥

वेद्मीदं पादुकाद्वन्द्वमस्याकाशगतौ क्षमम् । यदेतदिह मुक्त्वासौ पद्मयामेव जलेऽविशत् ॥ १४ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ ६ ॥

तदेतच्चोरयामीति ध्यात्वोक्तीर्थं द्रुतं द्रुमात् । पादुके पादयोः क्षिप्त्वा चौरोऽगाह्वगनाध्वना ॥१५॥ युग्मं

अन्वयः—वेदि, अस्य इदं पादुका द्वंद्वं आकाश गतौ क्षमं, यत् असौ इह एतत् मुक्त्वा पदभ्यां एव जले अविशत्, ॥ १४ ॥ तत् एतत् चोरयामि, इति ध्यात्वा, द्रुतं द्रुमात् उक्तीर्थं, पादुके पादयोः क्षिप्त्वा चौरः गगन अध्वना अगात्. ॥ १५ ॥ युग्मं ॥

अर्थः—हुं एम धारुं छुं के, आनी आ बन्ने पावडीओ आकाशगमन करवामां समर्थं छे, केमके आ योगी अहीं ते पावडीओ मूकीने पगोबडेज जलमां दाखल थयो छे, ॥ १४ ॥ माटे आ पादुकाने चोरीलेउं, एम विचारीने तुरत वृक्षपरथी उतरीने, तथा पगमां ते पावडीओ पहेरीने ते केशरीचोर आकाशमार्गे चालयो गयो. ॥ १५ ॥ युग्मं ॥

स निर्गम्य दिनं कापि नक्तं तत्पादुकापदः । चिन्तासमानसमयं व्योम्ना धाम्नि ययौ निजे ॥ १६ ॥

अन्वयः—सः चिंता समान समयं दिनं क अपि निर्गम्य, तत् पादुका पदः नक्तं व्योम्ना निजे धाम्नि ययौ. ॥ १६ ॥

अर्थः—पछी ते केशरी चिंतातुर समयवाळा ते दिवसने क्यांक वीताडीने, ते पावडीओ पगमां पहेरीने रात्रिए आकाशमार्गे पो-ताने घेर गयो. ॥ १६ ॥

राजे विज्ञप्य चौरं मां त्वं पुरान्निरकाशयः । इत्युक्त्वाताडयद्दण्डैः पितरं नितरामसौ ॥ १७ ॥

अन्वयः—राजे मां चौरं विज्ञप्य त्वं पुरात् निरकाशयः, इति उक्त्वा असौ दंडैः पितरं नितरां अताडयत्. ॥ १७ ॥

अर्थः—राजाप्रते मने चोरतरीके जाहेर करीने तें नगरमांथी देशनिकाल कराव्यो छे, एम कहीने ते केशरीए लाकडीओबडे

सान्वय
भाषांतर
॥ ६ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ ७ ॥

(पिताने बहुज मार्यो. ॥ १७ ॥

परासुं पितरं त्यक्त्वा महर्दीनि गृहाणि सः । प्रविवेश पदार्थैऽयं सारं सारं जहार च ॥ १८ ॥

अन्वयः—परासुं पितरं त्यक्त्वा सः महर्दीनि गृहाणि प्रविवेश, च सारं सारं पदार्थ ओयं जहार. ॥ १८ ॥

अर्थः—(पछी) मरण पामेला पिताने तजीने ते केशरीचोर महान् समृद्धिवाळां घरोमां दाखल थयो, अने त्यांथी तेणे सारी सारी किमती वस्तुओना सुमूहनी चोरी करी. ॥ १८ ॥

अन्त्ये यामे त्रियामायाः स समायातवान्पुनः । सरोवरं तदेवाशु दुर्गमारण्यमण्डनम् ॥ १९ ॥

अन्वयः—पुनः त्रियामायाः अंत्ये यामे सः दुर्गम अरण्य मण्डनं, तत् एव सरोवरं आशु समायातवान्. ॥ १९ ॥

अर्थः—पछी रात्रिने छेल्ले पहोरे ते केशरीचोर, अगोचरवनने शोभावनारा तेज सरोवरपासे तुरत आवयो. ॥ १९ ॥

नित्यमित्ययमुद्घामक्रौर्यश्वौर्यलसद्रसः । तदेव नगरं गत्वालुप्टद्विविधलुप्टनः ॥ २० ॥

अन्वयः—इति उद्घाम क्रौर्यः, चौर्य लसत् रसः, विविध लुप्टनः, अयं नित्यं तत् एव नगरं गत्वा अलुप्टत्.

अर्थः—ए रीते अत्यंत निर्दय, अने चोरी करवामां रसवाळो, तथा नाना प्रकारनी लुप्ट चलावनारो ते केशरीचोर हमेशां तेज नगरमां जइने लुप्टफाट करवा लाग्यो. ॥ २० ॥

लोकं साधुसतीमुख्यं संतापयति पापिनि । यमागम इव भियेऽभवत्तत्वं निशागमः ॥ २१ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ७ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥८॥

अन्वयः—पणिनि साधु सती मुहूर्यं लोकं संतापयति, तत्र निशा आगमः यम आगमः इव भिये अभवत् ॥ २१ ॥
अर्थः—ते प्रापी चोर मुनिओ तथा सतीओआदिक लोकोने संताप उपजावतो होवाथी त्यां रात्रिनुं आगमन, यमन। आगमन-
नीपेठे भयानक थइ पड्यु ॥ २१ ॥

तत्स्वरूपं परिज्ञाय राज्ञाथ् व्यथितात्मना । परिपृष्ठः पुरीरक्षो वैलक्ष्यन्यग्मुखोऽवदत् ॥ २२ ॥

अन्वयः—अथ तत् स्वरूपं परिज्ञाय व्यथित आत्मना राजा परिपृष्ठः पुरी रक्षः वैलक्ष्य न्यग्मुखः अवदत् ॥ २२ ॥
अर्थः—पछी ते हकीकत जाणीने मनमां खेद पामेला ते राजाए पूछवाथी नगरीनो रक्षक कोटवाल विलखो थइ नीचुं मुख करी
कहेवा लाग्यो के, ॥ २२ ॥

प्रभो नभोऽध्वगः कोऽपि पुरं मध्नात्यदः सदा । न चौरचरणन्यासः क्वापि चाप्यत यद् भुवि ॥ २३ ॥

अन्वयः—(हे) प्रभो ! कः अपि नभः अध्वगः सदा अदः पुरं मध्नाति, यत् भुवि क अपि चौर चरण न्यासः न च आप्यतः
अर्थः—हे ! स्वामी ! कोइक पण आकाशगामी चोर हमेशां आ नगरमां रंजाड करे छे, केमके नमीनपर क्योंये पण चारना पगलां
मब्तां नथी ॥ २३ ॥

लता॒ द्वितिपतिः कोप्संतप्तं लोचनंद्रयम् । व्यथातुरः पुरप्रेक्षाकृपाश्रुषु निमज्जयन् ॥ २४ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥८॥

केवरी०
चरित्रं
॥९॥

तपोधनतपःशीलवतीशीलप्रभावतः । तत्क्लेशसोद्यमः सोऽय मम चौरोऽस्तु गोचरः ॥ २५ ॥

इत्युक्त्वाल्पपरीक्षारः पुरीमयमलोकत । प्रत्यास्थानं प्रतिद्यूताश्रयं प्रतिसुरालयम् ॥२६॥ त्रिभिर्विशेषकम्

अन्वयः—ततः द्वया आत्मरः सितिपतिः कोप संतप्तं लोचनं हयं पुर प्रेक्षा कृपा अश्रुषु निमज्जयन्, ॥ २४ ॥ तपः धन तपः शीलवती शील प्रभावतः तत् क्लेश सोद्यमः सः चौरः अद्य मम गोचरः अस्तु ? ॥२५॥ इति उक्त्वा अल्प परीक्षारः अयं प्रति आस्थानं, प्रति द्यूताश्रयं प्रतिसुरालयं पुरीं अलोकत, ॥ २६ ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥

अर्थः—पछी चिंतातुर थयेलो ते राजा क्रोधथी तपेलां बन्ने चक्षुओने नगरमां तपास करवामाटेनी दयावालां आंसुओमां भीजावतोथको, ॥ २४ ॥ तपस्वीओनी तपस्या, तथा शीलवंतीओना शीलना प्रभावथी, तेओने कष्ट आपवामां उद्धमी थयेलो ते चौर आजे मने दृष्टिगोचर थाओ ? ॥२५॥ एम कहीने स्वल्प परिवारवालो ते राजा दरेक सभास्थानोमां, दरेक जुगारखानामां, तथा दरेक देवमंदिरोमां नगरनी अंदर तपास करवा लाग्यो, ॥ २६ ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥

चौरचिह्नं ववचित्किञ्चिदप्यनालोकयन्तृपः । जगामाक्षामसंकल्पः पुरीषरिसरावनिम् ॥ २७ ॥

अन्वयः—कचित् किञ्चित् अपि चौर चिह्नं अनालोकयन्, अक्षामा संकल्पः नृषः पुरी परिसर अवनिं जगाम. ॥ २७ ॥

अर्थः—क्यांये कहं पण चोरनुं चिह्न न जोवाथी अति चिंतातुर थयेलो ते राजा नगरनी आसपासनी भूमिपर (तपासमाटे) गयो.

वापीकूपतडागादिस्थानेष्वपि निरूपयन् । न प्राप भूषतिः काषि चौरसंचारचेष्टितम् ॥ २८ ॥

सान्य
भाषांतर
॥ ९ ॥

विज्ञान २०८
३१५५११२१

केशरी०
चरित्रं
॥ १० ॥

अन्वयः—वारी कूप तडाग आदि स्थानेषु निरूपयन् अपि भूपतिः क अपि चौर संचार चेष्टितं न प्राप. ॥ २८ ॥
अर्थः—वाव, कूवा, तथा तब्बाव आदिक स्थानोमां तपास करतां छतां पण राजा क्यांये पण ते चोरना पगलांजुं चिन्ह मेलवी शकथो नही. ॥ २८ ॥

मध्याह्नेऽथ धरानेतुर्वनान्तर्भुवि तस्थुषः । नासामासादयद्वन्धः कर्पूरागुरुधूपभूः ॥ २९ ॥

अन्वयः—अथ मध्याह्ने वनांतः भुवि तस्थुषः धरानेतुः नासां कर्पूर अगुरु धूपभूः गंधः आसादयत्. ॥ २९ ॥

अर्थः—एवामां मध्याह्नसमये वननी अंदरनी भूमिपर रहेला ते राजानी नासिकामां कपूर, अने अगुरुना धूपनी सुगंधि आववा लागी.
ब्रजन्धानुसारेण चण्डिकागारमासदत् । चम्पकाद्यर्चितां तस्मिन्नपश्यच्चण्डिकां नृपः ॥ ३० ॥

अन्वयः—गंध अनुसारेण ब्रजन् नृपः चण्डिका आगारं आसदत्, तस्मिन् चंपक आदि अर्चितां चण्डिकां अपश्यत्. ॥ ३० ॥

अर्थः—ते सुगंधने अनुसारे जतो राजा चण्डिकादेवीना मंदिरमां आव्यो, अने त्यां चंपकनां (पुष्पो) आदिकथी पूजन करेली चण्डिकादेवीनां तेणे दर्शन कर्या. ॥ ३० ॥

उन्मुच्य धूपनं तादृग्भूपमभ्याययौ ततः । संयोजितकरः पूजाकरः प्रवरचीवरः ॥ ३१ ॥

अन्वयः—ततः तादृग्भूपनं उन्मुच्य प्रवर चीवरः पूजा करः संयोजित करः भूपं अभ्याययौ. ॥ ३१ ॥

अर्थः—पछी तेवीरीतनो धूप (करवानुं) छोडीने उत्तम वस्त्रधारी ते (देवीनो) शूजारी हाथ जोडीने राजापासे आव्यो. ॥ ३१ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १० ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ ११ ॥

केनोत्सवेन केनेहृष्ट्यपुजाय कारिता । दत्तानि श्रुतिदूनेन्दुभाँसि वासांसि केन ते ॥ ३२ ॥

अन्वयः—अद्य केन उत्सवेन केन ईहकृ चंडी पूजा कारिता? श्रुति दून इंदु भाँसि वासांसि ते केन दत्तानि? ॥ ३२ ॥

अर्थः—(त्यारे राजाए तेने पूछ्युं के) आजे क्या उत्सवमाटे? अने कोणे आवी चंडिकानी पूजा करावी छे? अने कांतिथी चंद्रना तेजने पण जीतनारां (आ) वस्त्रो तने कोणे आप्यां? ॥ ३२ ॥

इति पृच्छति भूजानौ पूजाकारी जगाद् सः । दुःस्थान्वयस्य मे स्वामिन्भक्त्या तुष्टाय चण्डिका ॥ ३३ ॥

अन्वयः—इति भूजानौ पृच्छति सः पूजाकारी जगाद्, हे स्वामिन्! दुस्थ अन्वयस्य मे भक्त्या अद्य चंडिका तुष्टा. ॥ ३३ ॥

अर्थः—एरीते राजाए पूछवाथी ते पूजाराए कहुं के, हे स्वामी! दरिद्र कुलमां जन्मेला एवा माराप्रते भक्तिथी हमणा चंडिका तुष्टमान थइ छे. ॥ ३३ ॥

प्रगे पूजार्थमायामि यदा नित्यं लभे तदा । देव्याः पादाग्रवर्तीनि रत्नानि कनकानि च ॥ ३४ ॥

अन्वयः—प्रगे यदा पूजार्थ आयामि, तदा नित्यं देव्याः पाद अग्र वर्तीनि रत्नानि च कनकानि लभे. ॥ ३४ ॥

अर्थः—प्रभातमां ज्यारे पूजामाटे हुं आबुं कुं, त्यारे हमेशां आ देवीना चरणोपासे रहेलां रत्नो तथा सोनाम्होरो मने मळे छे.

एवं देवीं त्रिकालं तत्पूजयामि जयामि च । तत्प्रसादोत्थनिःशेषश्रीपुरः श्रीदमप्यहम् ॥ ३५ ॥

अन्वयः—तत् एवं त्रिकालं देवीं पूजयामि, च तत् प्रसाद उत्थ निःशेष श्रीपुरः अहं श्रीदं अपि जयामि. ॥ ३५ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ ११ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ १२ ॥

अर्थः—माटे एरीते हुं त्रणे काल आ देवीनुं पूजन करुं हुं, अने तेणीनी कृपाथी मक्केली समस्त प्रकारनी लक्ष्मीना समूहवाळो थयोथको हुं कुबेरने पण जीतीं जाउं हुं ॥ ३५ ॥

नक्तं चौरागासं तत्र सुधीनिश्चित्य तद्विरा । यथौ वासरकृत्यार्थमावासं वासवो भुवः ॥ ३६ ॥

अन्वयः—सुधीः भुवः वासवः तत् गिरा तत्र नक्तं चौर आगमं निश्चित्य वासर कृत्य अर्थ आवासं यथौ ॥ ३६ ॥

अर्थः—ते महाबुद्धिवान राजा तेना वचनथी रात्रिए त्यां ते चोरना आगमननो (मनमां) निश्चय करीने दिवससंबंधि कार्यमाटे पोताने स्थानके गयो ॥ ३६ ॥

नक्तं सारपरीवारश्चपिडकागारमागतः । न्यस्य दूरे नृपः शूरानिहैकः स्वयमास्थितः ॥ ३७ ॥

अन्वयः—नक्तं सार परीवारः नृपः चंडिका आगारं आगतः, शूरान् दूरे न्यस्य, इह स्वर्थ एकः आस्थितः ॥ ३७ ॥

अर्थः—(पड़ी) रात्रिए मज्जबूत परीवारवाळो ते राजा ते चंडिकादेवीना मंदिरमां आव्यो, तथा सुभयोने दूर राखीने, ते पोते एकाकी अंदरना भागमां रह्यो ॥ ३७ ॥

निशीथे स्तम्भगुप्ताङ्गो भूभुजङ्गस्ततोऽन्वरात् । उत्तीर्ण पादुकासिङ्घं तमालोकत तस्करस् ॥ ३८ ॥

अन्वयः—ततः निशीथे स्तंभ गुप्त अंगः भू भुजंगः, अन्वरात् उत्तीर्ण पादुका सिङ्घं तं तस्करं आलोकत ॥ ३८ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १२ ॥

केशरी०
चरित्र
॥ १३ ॥

अर्थः—पठी मध्यरात्रिए स्तंभनी पाढ़ल गुप्त रहेला ते राजाए, आकाशमांथी उतरेला, तथा पावडीओवडे आकाशगमन करनारा
ते चोरने दीठो. ॥ ३८ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १३ ॥

पादुकाद्यमादाय सोऽथ वामेन पाणिना । गत्वा गर्भगृहं चण्डीमानर्च मणिभिः शुभैः ॥ ३९ ॥

अन्वयः—अथ सः पादुका द्वयं वामेन पाणिना आदाय गर्भ गृहं गत्वा शुभैः मणिभिः चंडी आनर्च ॥ ३९ ॥

अर्थः—पठी ते केशरीचोरे (पोतानी) ते बने पावडीओ डाबा हाथमां लेइने, तथा मूळगंभारमां जइने मनोहर मणिओवडे
ते चंडिकादेवीनी पूजा करी. ॥ ३९ ॥

जगौ च स्वामिनि स्वैरचारिणश्चौर्यकारिणः । स्यान्ममेयममेयद्विदायिनी क्षणदा मुदे ॥ ४० ॥

अन्वयः—च जगौ, (हे) स्वामिनि ! स्वैर चारिणः, चौर्य कारिणः, मम इयं क्षणदा अमेय क्रद्विदायिनी मुदे. ॥ ४० ॥

अर्थः—पठी तेणे कबुं के, हे स्वामिनि ! स्वेच्छाथी गमन करनारा, तथा चोरी करनारा, एवा मने आ रात्री अमाप समृद्धि दे-
नारी तथा हर्ष आपनारी थाओ ? ॥ ४० ॥

इत्युक्त्वा वलमानोऽयं द्वारमारुद्ध्य भूमुजा । कृपाणपाणिना जीवन् रे न यासीति धर्षितः ॥ ४१ ॥

अन्वयः—इति उक्त्वा वलमानः अयं द्वारं आरुद्ध्य कृपाण पाणिना भूमुजा, रे ! जीवन् न यासि, इति धर्षितः. ॥ ४१ ॥

अर्थः—एम कहीने पाढा बक्ता एवा ते केशरीचोरने, दरवाजापर चढ़ीने, हाथमां तलबार खेचीने राजाए, अरे ! इवे तुं

केशरी ०
चरित्रं
॥ १४ ॥

जीवतो जवानो नथी एम कही धमकाव्यो. ॥ ४१ ॥

इति भाषिणि भूपाले तद्भालं प्रति कालवित् । पादुकाद्यमेवायमस्त्रीकृत्य कुधामुच्चत् ॥ ४२ ॥

अन्वयः—इति भूपाले भाषिणि, कालवित् अयं पादुका द्वयं एव अस्त्रीकृत्य तद्भालं प्रति कुधा अमुच्चत्. ॥ ४२ ॥

अर्थः—एरीते राजाए कशार्थी अवसर जाणनारा ते चोरे ते बन्ने पावडीओनेज शस्त्ररूप करीने ते राजाना ललाटप्रते क्रोधर्थी फेंकी.

तद्वधातवश्चनव्यग्रे महीभुजि महाभुजः । अयं जीवन्त्रजामीति वदन्नेवैष निर्यथौ ॥ ४३ ॥

अन्वयः—महीभुजि तद् वात वंचन व्यग्रे महाभुजः अयं एषः, जीवन् व्रजामि इति वदन् एव निर्यथौ. ॥ ४३ ॥

अर्थः—राजा ते प्रहारथी बचवामां व्याकुल थये छते ते महान् बाहुबलवाङ्गो चोर “आ हुं जीवतो चाल्यो जाउं हुं” एम बोलतोथकोज (त्यांथी) निकळी गयो. ॥ ४३ ॥

यात्यसौ केशरी चौर इति भूपगिरा भटाः । तमाशु दूरे नश्यन्तमन्वधावन्नृपाज्ञया ॥ ४४ ॥

अन्वयः—असौ केशरी चौरः याति, इति भूप गिरा भटाः नृप आज्ञया, दूरे नश्यन्तं तं आशु अन्वधावन्. ॥ ४४ ॥

अर्थः—आ केशरी चोर नाशी जाय छे, एवां राजाना वचनथी सुभटो ते राजानी आज्ञार्थी दूर नाशता एवा ते चोरनी पाढळ हुरत दोज्या. ॥ ४४ ॥

सान्द्रव
भाषांतर
॥ १४ ॥

कैशरी०
चरित्रं
॥ १५॥

चौरलोप्त्रावनीं गन्तुं मन्त्रिणे दिष्टशक्ति तत् । प्रदाय पादुकाद्वन्द्वं भूपोऽप्यनुययौ भटान् ॥४५॥

अन्वयः—दिष्ट शक्ति तत् पादुका द्वयं मंत्रिणे प्रदाय भूपः अपि चौर लोप्त्र अवनीं गन्तुं भटान् अनुययौ. ॥ ४५ ॥
अर्थः—जणावेली छे शक्ति जेनी एवी ते बन्हे पावडीओ मंत्रीने सोंपीने राजा पण ते चोरनी चोरीनो माल संताडवानी जगोए
जवामाटे ते सुभटोनी पाछळ गयो. ॥ ४५ ॥

स तु चौरस्त्वरादूरमुक्तशूरसमुच्चयः । पुरग्रामान्तर्गमार्गेरेवागात्पद्गुप्तये ॥ ४६ ॥

अन्वयः—सः चौरः तु त्वरा दूर मुक्त शूर समुच्चयः पद गुप्तये पुर ग्राम अंतर्गैः मार्गैः एव अगात् . ॥ ४६ ॥
अर्थः—ते चोर तो (पोताना) वेगथी सुभटोना समूहने (पाछळ) दूर छोडीने पगलां संताडवामाटे शेहेरो तथा गांबडांओना छेडा-
परना मार्गोए थइनेज नाशवा लाग्यो. ॥ ४६ ॥

भयाकुलितचित्तोऽसौ किंचिद्वैराग्यवांस्ततः । दध्यावित्यद्य मे पापमत्युयं फलितं ध्रुवम् ॥ ४७ ॥

अन्वयः—ततः भय आकुलित चित्तः, असौ किंचित् वैराग्यवान् इति दध्यौ, ध्रुवं अद्य मे अति उग्रं पापं फलितं. ॥ ४७ ॥
अर्थः—पछी भयथी व्याकुल हृदयवाळो एवो ते कैशरीचोर कंइंक वैराग्य पापवाढी एम विचारवा लाग्यो के, खरेखर आजे
मारुं अति उग्रं पापं प्रगटी निकल्युं छे. ॥ ४७ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १५ ॥

कुलितचित्तोऽसौ किंचिद्वैराग्यवांस्ततः । दध्यावित्यद्य मे पापमत्युयं फलितं ध्रुवम् ॥ ४७ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १५ ॥

केशरी०
चरित्रं
। १६॥

ग्रामारामावनौ कापि कस्यापि दिशतो मुनेः । ध्यानतत्त्वं वचश्चौरः श्रद्धयेत्यशृणोत्तदा ॥ ४८ ॥

अन्वयः—तदा क्व अपि ग्राम आराम अवनौ दिशतः कस्य अपि मुनेः इति ध्यान तत्त्वं वचः चौरः श्रद्धया अशृणोत् ॥ ४८ ॥
अर्थः—एवामां क्यांक गामपासेना वगीचानी भूमिमां धर्मदेशना आपता कोइक मुनिराजनुं, एवी रीतनुं ध्यानना सारल्प्य वचन
ते चोरे श्रद्धाशी सांभव्यं ॥ ४८ ॥

सर्वत्र ध्यानसमतारुचिर्मुच्येत पातकैः । जनः सद्योऽपि तिमिरैः कृतदीप इवालयः ॥ ४९ ॥

इति हृन्मर्मनिर्मनं चौरस्तद्वावयन्वचः । वपुरुत्पुलकं विश्रदूर्ध्वस्तत्रैव तस्थिवान् ॥ ५० ॥ युग्मम् ॥

अन्वयः—कृत दीपः आलयः तिमिरैः इव, ध्यान समता रुचिः जनः सर्वत्र सद्यः पातकैः अपि मुच्येत् ॥ ४९ ॥ इति हृद् मर्म
निर्मनं तद्वचः भावयन् चौरः उत्पुलकं वपुः विश्रद् तत्र एव उर्ध्वः तस्थिवान् ॥ ५० ॥ युग्मं ॥

अर्थः—करेलो छे दीपक जेमां एवुं मकान जेम अंधकारथी मुक्त थाय छे, तेम ध्यानथी समभावमां रहेलो मनुष्य सर्व जगोए तु-
रत पापोथी पण मुक्त थाय छे ॥ ४९ ॥ एरीते हृदयेना मर्मस्थानमां प्राप्त थयेलां ते वचनने भावतो थको ते चोर सोमांचित शरीर
धारण करतोथको ल्यांज उभौ थइ रह्यो ॥ ५० ॥ युग्मं ॥

सारात्ताराखिलजगन्तुतिनिन्दावियुक्तधीः । तस्यौ मध्यस्थिताममः स भग्नदुरितक्रमः ॥ ५१ ॥

सान्वय

भाषांतर

॥ १६ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ १७ ॥

अन्वयः—सार असार अलिल जगत् सुति निंदा वियुक्त धीः; अग्न दुरित क्रमः; सः मध्यस्थता मनः तस्यौ. ॥ ५१ ॥
अर्थः—सारा नरसा समस्त जगतनी स्तुति अथवा निंदाधी रहित बुद्धिवालो, तथा पापोनी श्रेणिने तोडी पाडनारो ते केशरीचोर मध्यस्थ भावना भावतोथको (स्थान) उभो रहो. ॥ ५२ ॥

शेषां रात्रिं दिनं चास्थादेष साम्यलयस्तथा । यथा स्थिरं मनो लीनं पवित्रे परमात्मनि ॥ ५२ ॥

अन्वयः—शेषां रात्रिं च दिनं एषः साम्य लयः तथा अस्थात्, यथा पवित्रे परमात्मनि लीनं मनः स्थिरं ॥ ५२ ॥
अर्थः—बाकी रहेली रात्रि तथा दिवससुधी ते समतामां लीन थइने एवीरीते रहो, के जेथी पवित्र परमात्ममां तेनुं मन लीन थइने स्थिर थइ गयुं. ॥ ५२ ॥

घातिकर्मक्षये सायं ज्ञानं जज्ञेऽस्य केवलम् । सर्वत्रान्वेषयंस्तत्र तदा वृपतिरस्थगात् ॥ ५३ ॥

अन्वयः—घाति कर्म क्षये सायं अस्य केवलं ज्ञानं जज्ञे, तदा वृपतिः अपि सर्वत्र अन्वेषयन् तत्र अगात्. ॥ ५३ ॥
अर्थः—घातिकर्मोनो क्षय थतां संध्याकाळे तेने केवलज्ञान उत्पन्न थर्युं, एवामां ते राजा पण सर्व जगोए तेनी शोध करतोथको त्यां आजी पहोच्यो. ॥ ५३ ॥

इतश्चान्वपतदभूपस्तं हन्तुं भटभासभाक् । इतश्चागान्मरुद्धर्गो नन्तुं दक्षव्रतध्वजः ॥ ५४ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १७ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ १८ ॥

अन्वयः—इतश्च भट्ट भार भार्क् भूपः तं हन्तुं अन्वपतत्, इतश्च दत्त व्रत ध्वजः मरुत् वर्गः नन्तुं आगात् ॥ ५४ ॥
अर्थः—पछी एकतरफथी सुभद्रोनो समूह साथे लेइने राजा तेने मारवामाटे दोडी आव्यो, तथा बीजी तरफथी देवोनो समूह तेने
धर्मध्वज आपीने वांदवा आव्यो ॥ ५४ ॥

सुरैः कृतं सुवर्णाब्जमासीने केशरिण्यथ । ते हन्तारोऽपि नन्तारो भूपप्रभृतयोऽभवन् ॥ ५५ ॥

अन्वयः—अथ केशरिणि सुरैः कृतं सुवर्ण अब्जं आसीने ते भूप प्रभृतयः हन्तारः अपि नन्तारः अभवन् ॥ ५५ ॥
अर्थः—पछी ते केशरीनामना केवली भगवान् देवोए रचेलां सुवर्णकमलपर बेठाबाद ते राजाआदिक हणनाराओ पण तेमने
नमवावाळा थया ॥ ५५ ॥

दन्तांशुभिः सुभिक्षाणि कुर्वणश्चन्द्ररोचिषाम् । स व्यधादेशनां पापतमसः पूर्णिमां मुनिः ॥ ५६ ॥

अन्वयः—दंत अंशुभिः चंद्र रोचिषां सुभिक्षाणि कुर्वणः सः मुनिः पाप तमसः पूर्णिमां देशनां व्यधात् ॥ ५६ ॥
अर्थः—दांतोना किरणोबडे चंद्रना तेजोनो सुकाळ करनार ते मुनिराज पापोरुपी अंधकारनो (नाश करवा माटे, पूर्णिमासरखी ध-
र्मदेशना आपवा लाग्या ॥ ५६ ॥

कं तत्ते चरितं नाथ कं चायं केवलोदयः । इति क्षितिभृता पृष्ठस्ततो व्याचष्ट केवली ॥ ५७ ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १८ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ १९ ॥

अन्वयः—ततः (हे) नाथ ! ते तत् चरितं क ? च क्व अयं केवल उदयः ? इति क्षितिभृता पृष्ठः केवली व्याचष्ट् ॥ ५७ ॥

अर्थः—पछी हे स्वामी ! आपनुं ते आचरण क्यां ? अने क्यां आ केवलज्ञाननी प्राप्ति ? एम राजाए पूछवाथी ते केवली भगवान कहेवा लाग्या के, ॥ ५७ ॥

राजन्नाजन्म तत्ताद्वक्पापभाजोऽप्यभून्मस । श्रीरियं मुनिवाग्लब्धसामायिकमनोलयात् ॥ ५८ ॥

अन्वयः—(हे) राजन् ! आ जन्म तत् ताद्वक् पापभाजः अपि मम, मुनिवाक् लब्ध सामायिक मनः लयात् इयं श्रीः अभूत् ॥
अर्थः—हे स्वामी ! छेक जन्मथी मांडीने तेवीरीतनां ते पापकार्यों करनारा एवा पण मने, मुनिमहाराजना वचनथी प्राप्त थयेला सामायिकरूप समभावमां मन लीन थवाथी, आ केवल ज्ञाननी लक्ष्मी मळी छे. ॥ ५८ ॥

यद्वर्षकोटितपसामप्यच्छेद्यं तदप्यहो । कर्म निर्मूल्यते चित्तसमत्वेन क्षणादपि ॥ ५९ ॥

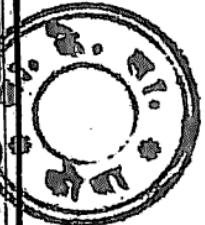
अन्वयः—यत् कर्म वर्ष कोटि तपसां अपि अच्छेद्यं, तत् अपि अहो ! चित्त समत्वेन क्षणात् अपि निर्मूल्यते ॥ ५९ ॥

अर्थः—जे कर्म क्रोदोगमे वर्षोना तपथी पण छेदाय नही, ते कर्म पण अहो ! मननी समताथी क्षणवारमांज मूळमांथी छेदाइ जाय छे. ॥ ५९ ॥

इति श्रुत्वा प्रमुदितो जगाम नगरीं नृपः । बोधयन्वसुधां सोऽपि विजहार महामुनिः ॥ ६० ॥

अन्वयः—इति श्रुत्वा प्रमुदितः नृपः नगरीं जगाम, सः महामुनिः अपि वसुधां बोधयन् विजहार. ॥ ६० ॥

सान्वय
भाषांतर
॥ १९ ॥

केशरी०
चरित्रं
॥ २० ॥

अर्थः—एम सांख्यकीने खुशी ययेलो ते राजा (पोताना) नगरमां गयो, तथा ते महा मुनिराज पण पृथ्वीपर बौध देताथका वि-
हार करवा क्ळाया. ॥ ६० ॥

पितृघातकरे सर्वजनसंतापकारिणि । चौरेऽपि दत्तनिर्वाणं सेव्यं सामायिकं बुधैः ॥ ६१ ॥

अन्वयः—पितृघात करे, सर्व जन संताप कारिणि, चौरे अपि दत्त निर्वाणं सामायिकं बुधैः सेव्यं. ॥ ६१ ॥

अर्थः—पितानो घात करनारा, तथा सर्व लोकोने संताप उपजावनारा एवा आ चोरने पण मोक्ष आपनारुं सामायिकवत् विचक्षणोए सेव्युं. ॥ ६१ ॥

॥ इति सामायिकवत्महात्म्योपदर्शने केशरिकेऽलिङ्गरित्रं समाप्तम् ॥
॥ आ चरित्र श्रीवासुपूज्यचरित्रनामनामहाकाव्यमांथी स्वपरनाश्रेयने माटे तेजा अन्वय तथा

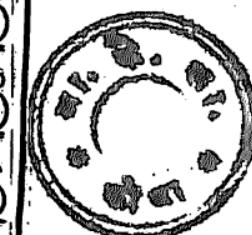
गुजरातो भाषांतर करी जामनगर निवासी पंडित श्रावक हीरालाल हंसराजे पोताना

श्रीजैनभास्करोदय प्रीन्टिंग प्रेसमां छापीप्रसिद्ध कर्यु छे ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथो गुरुश्रीमच्चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

—॥३३३३३३३३—

सान्वय
भाषांतर
॥ २० ॥

८-६०३

॥ इति श्रीकिशरार्किवलीचरित्रं समाप्तम् ॥